

CLAD- immuunipuutostauti (Canine leukocyte adhesion deficiency)

Amerikkalainen tutkija H. Renshwan julkisti jo vuonna 1975 tapauselostuksen siitä, kuinka eräs irlanninsetterinpentu sairastui toistuviin infektioihin. Tutkimus kohdistui veren valkosoluihin, eritoten sen yhteen osaryhmään ns. neutrofi ilisiin soluihin. Tutkija havaitsi näiden toiminnassa häiriöitä. Niiden elimistölle vieraiden partikkeleiden tuhoutumiskyky oli puutteellinen. Myöhemmin 70-luvulla tehtiin joukko testiparituksia ja havaittiin sairauden olevan resessiivisesti perinnöllinen.

Pennut syntyvät keskimäärin normaalia pienempinä ja ne kasvavat huonosti. Ne sairastuvat hyvin aikaisessa vaiheessa erilaisiin infektioihin mm. napa-, nielurisa- ja ihotulehduksiin. Yleensä pennut ovat saaneet em. oireisiinsa antibioottihoitoa jo ennen 8 - 12 viikon ikää, jolloin niillä tavallisesti ilmenee ientulehdusta, raajojen arkuutta, suurentuneita imusolmukkeita, korkeaa kuumetta, väsymystä ja ruokahaluttomuutta. Oireiden vaikeusaste voi luonnollisesti vaihdella. Toisinaan koirat tuntevat kivuliaisuutta koko ruumiissa ja juuri kivun takia niillä saattaa olla jopa suuria vaikeuksia pysytellä pystyssä.

Röntgenologisesti on havaittu paksuuntumia mm. kallon ja raajojen luissa. Verimuutoksista voidaan mainita valkosolujen määrän lisääntyminen ja niiden muodolliset muutokset. Antibiootihoidon johdosta pentujen tila yleensä väliaikaisesti paranee, mutta säännöllisesti tila pahenee lääkeshoidon loputtua.

Tyypillisiä ovat siis kliiniset oireet ennen kaikkea ientulehdus, lisääntynyt syljeneritys, paksuuntunut alaleuka, kivuntunne suuta avatessa sekä muutokset raajojen luissa. Valkosolujen korkea lukumäärä tukee diagnoosia.

Kasvattajien on hyvä tietää, että harvoin vain yksi pentueen pennuista sairastuu ja että sairastapauksen ilmaantuessa pennun molemmat vanhemmat ovat oireettomia sairauden kantajia.

Koska kyseessä on ns. resessiivinen periytyminen, tilastollisesti kahden oireettoman kantajan pariutuessa 25 % pennuista on sairaita. Vaikka tämä ei luonnollisesti aina pidä paikkaansa tarkasteltaessa yksittäistä pentuetta, voidaan odottaa että normaalikokoisessa pentueessa on sairastuneita enemmän kuin yksi.

Uppsalan yliopistossa on kehitetty geenitesti, jolla voidaan todeta sairauden kantajat. Geenitestin voi otattaa myös Optigenilla tai Animal Health Trustilla. Kasvattajat ilmoittavat usein koiransa statuksen sairauden suhteen. Kaikkia koiria ei tarvitse testata. Jos koiran vanhemmat ovat terveiksi testattuja, on pentukin vapaa sairaudesta.

(lähde punaisen irlanninsetterin JTO)